

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم پیاده راه در شهر باهدف ایجاد تعاملات مردمی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرناز تقی پور
حسین تدینی نژاد

خلاصه مقاله:

ساده ترین عنصر زندگی مشترک انسانی، تعاملات مردمی است. تعاملات مردمی، سلسله حرکات بارزی است که انسان ها برپایه‌ستایی به اهداف خود نسبت به انسانی دیگر انجام می‌دهند. افراد به برقراری روابط اجتماعی نیاز فطری دارند و به همین‌دلیل موقعیت هایی فراهم می‌آورند تا بتوانند روابط اجتماعی خود را تجربه کنند. روابط اجتماعی در فضا اتفاق می‌افتد، بنابراین فضا مجموعه ای از روابط اجتماعی میان گروه و مکان خاص را در بر می‌گیرد. نوع روابطی که در فضا برقرار می‌شود و شدت آن، به فضا معنی می‌دهد که یکی از این فضاها پیاده راه است. پیاده روی دارای اهمیت اساسی در درک هویت فضایی، احساس وابستگی به محیط و دریافت کیفیت های محیطی است. چهره شهر بیشتر از طریق قدم زدن در فضای شهری احساس می‌شود. پیاده راه ها؛ ابزاری برای فعالیت جمعی به خصوص در ارتباط با اقتصاد شهری، کیفیت محیطی و سلامت اجتماعی اند. و درنهایت می‌توان به این نکته اشاره کرد که پیاده راه ها عاملی برای افزایش تعاملات مردمی است و هدف از انجام این پژوهش مطالعاتی بررسی تحلیلی پیاده راه ها و شناخت مبانی، اصول، معیارها و شاخص های طراحی و ساماندهی پیاده راه ها می‌باشد.

کلمات کلیدی:

پیاده رو، تعاملات مردمی، معابر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115907>

